

LILLIK

Een komische thriller

door

BRIAN LAURET

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **LILLIK** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **BRIAN LAURET** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

© **2026 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv**

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, generale repetities met publiek, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **11** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten.

E-mail: rechten@toneelfonds.be. Telefoon: (03)3.66.44.00.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

LILLIK-KILLER - sadistische seriemoordenaar die 'de lelijkste' op de camping wil doden (sadisme + een nader te bepalen uiterlijke lelijkheid).

ROB en DINI KUYKENVANGER - hautaine man en zijn vrouw die worstelt met hoe ziekte haar gezondheid en uiterlijk heeft aangetast (arrogantie en onzekerheid / zelfhaat in combinatie met een fysieke schade door ziekte).

GREGOR DOBBELSIN - campinghouder (leugenachtigheid, veroordelendheid), kwade genius achter de moorden.

PHILIA TAK - gezondheidsgeobsedeerde jonge vrouw (ijdelheid, eventueel zelfdestructie).

BASTIAAN TAK - fitness-geobsedeerde jongeman (gemeenheid en oppervlakkigheid).

RAYMOND DE GRAAF en JANNA DE GRAAF - Koppel 'sjappen', ordinaire levensgenieters (onverzorgdheid).

JENNIFER 'MOOIMEID' DE BOER - influencer belust op sensatie en oppervlakkigheid (egocentrisme, inhoudsloosheid).

DIRK KLAP - een lompe, grove man (grofheid).

MEES SLAGBOOM - een cynische, gefrustreerde jongeman die zich door de manosphere heeft laten beïnvloeden (haat).

SYBELLE TRAP - een vrouw met 'wappie'-sentimenten en grote ijdelheid (valsheid).

(DIRK, MEES en SYBELLE - zijn slachtoffers van de moordenaar die in iets op één van de andere gasten lijken. DIRK lijkt het meest op RAYMOND, MEES op BASTIAAN en SYBELLE op PHILIA maar ze zijn allen ergere versies van hun tegenhanger.)

PLIEN DE LIKT - agent in burger, kijkt neer op Rico Mortis (neerbuigendheid).

RICO MORTIS - agent in burger, kijkt op tegen Plien de Likt (kruiperigheid).

DIRK en RICO worden liefst door dezelfde acteur vertolkt.

SYBELLE en PLIEN worden liefst door dezelfde acteur vertolkt.

REGIE-AANWIJZINGEN:

Bij de opvoering van **LILLIK** is snelheid in spel gepast en uitvergroting van de verschillen tussen de personages aan te bevelen, beide ter verhoging van de mate van interpersoonlijke schuring en dynamiek in het spel. Het is ook wenselijk veel stilspel toe te passen in de diverse scènes ter contrast met en ondersteuning van de hoeveelheid dialoog. De scherpe en op elkaar inhakende dialogen maken tekstgetrouwheid bij spelers ook zeer wenselijk.

Voor de encenering zijn campingartikelen en zomerse bosgeluiden heel geschikt. Houd ook rekening met (de suggestie van) diverse ruimtes op het toneel (tenten, bospaden, bos, een loket, etc.). Dit is met name van groot belang voor de eindscene waar, idealiter, meerdere delen van het toneel apart ingezet worden en uiteindelijk versmelten tot een geheel.

Vier rollen zijn als dubbelrollen bedacht (zie de suggesties bij de rolverdeling).

Scène 1

(Een leeg toneel. Dan komt een vrouw op, SYBELLE. Ze heeft een yogamatje bij zich, legt het matje met zorg neer en installeert zichzelf daarna zorgvuldig, doet een paar ademhalingsoefeningen en neemt dan een moeilijk uitzierende houding aan. Wanneer ze even zo zit, komt een man met een hengel op, MEES, die haar vanaf de achtergrond bekijkt.)

MEES: Goeiemorgen, Sybelle. Alweer een paar uur met oefeningen bezig?

SYBELLE: Ja.

MEES: Volgens mij niet. Ik zag je nog geen kwartier geleden op pad gaan hier naartoe.

SYBELLE: Nee.

MEES: Hoezo nee? Ik zag het toch zeker zelf?

SYBELLE: Ik ken mijn schema als het goed is beter dan jij, Mees.

MEES: Maar.. ik zag je gewoon net vertrekken! Je bent echt nog geen uren bezig, dat kan niet!

SYBELLE: Je zag wat je wenste te zien. Je ziet me liever inconsequent zijn dan me aan mijn eigen eisen houden.

MEES: Dus ik verzon maar dat ik je naar buiten zag stappen? *(begint aan zijn hengel te pulken)*

SYBELLE: Ja. De geest wint het van de zintuigen. Het is net als ziek worden: een kwestie van je lichaam niet genoeg onder controle hebben. Ga nou maar weg, je verstoort mijn chakra's, ze raken uit balans met mij en de kosmos. *(MEES maakt een afkeurend geluid)* Kijk, jij staat er natuurlijk niet zo voor open als ik... je hebt een gesloten geest, een verzuurd lichaam, de hele rambam... maar er is een algehele energie, de *tao*, de stroom van het leven, de tijd en gebeurtenissen en als je je daarvoor openstelt, dan kun je alleen maar hoger stijgen, boven jezelf, boven wereldse beslommeringen. *(pauze)* En boven andere, ONVERLICHTEN mensen. *(plechtig)* Je verheft je als een zwevende arend via de thermiek van de kennis naar de hoogste regionen van het geluk.

MEES: Heb je dat allemaal van de Dalai Lama geleerd?

SYBELLE: De Dalai Lama is een boeddhist! En spot maar, ik weet dat mijn pad me verbetert terwijl het jouwe je... aan de grond

houdt. En sneller eronder dan je lief is.

MEES: Ik weet wel wat een echte lama nu zou doen. *(spuugt een rochel op de grond)* Wat ben jij een...! Nou, zweef lekker verder en pas maar op dat je niet te koud wordt daarboven! Ik ga wat leukers doen dan me hier laten beledigen. *(loopt weg en roept nog even vanuit de coulissen)* Oh ja, en je bent ietsje aangekomen sinds gisteren!

SYBELLE: Je liegt weer! *(tegen zichzelf)* Ga vissen man, met je stomme hengel en je aas, ga wormen zoeken! Vreet ze allemaal zelf op, als je toch bezig bent.

Scène 2

(Een echtpaar van middelbare leeftijd arriveert bij een camping. Ze zien er opgewekt uit.)

DINI: Rob, ik ben blij dat we hier eindelijk terug zijn. Het was veel te lang geleden. We hebben zulke goede herinneringen aan deze plek. De gezelligheid 's avonds met de andere gasten, de romantische wandelingen...

ROB: Die knappe vrouw naast ons.

DINI: Waarom moet je het moment nou weer verpesten met zo'n flauwe grap? Soms vraag ik me echt af... nou ja, ik weet dat je het zegt omdat je eigenlijk gewoon niet je diepste emoties wil tonen hè? *(loopt op haar man af en pakt liefkozend zijn gezicht vast)* Ik weet dat je eigenlijk heel romantisch bent.

ROB: Absoluut. Ik heb pas nog wat poëzie voor je bedacht, hier komt het:

We zijn al lang samen
In voor- en tegenspoed
Onze liefde die groeide
Maar je kont evengoed

DINI: *(een beetje geamuseerd)* Je bent echt onverbeterlijk. Of nou ja, ik heb eruit gehaald wat ik kon en je beschaaft zoveel ik kon. Ik durf er anders ook wel wat poëzie tegenaan te gooien, hoor... *(denkt even na)* Ja, ik weet al iets:

Je was een bebaarde barbaar
Een ongelikte beer

Daar deed ik veel aan
Maar nu wil ik niet meer

(Ze lachen samen.)

ROB: Heel grappig maar ik kon zoiets natuurlijk verwachten. Hoe dan ook, ik vind het denk ik ook... heel prettig... om hier weer eens terug te zijn.

DINI: *(kijkt rond)* Je snapt toch niet dat een plek als deze, zo mooi, Lilliklaan heet? Het is alsof je een prachtige vijver De Modderpoel zou noemen.

ROB: Het houdt andere mensen weg misschien zodat het niet overspoeld wordt met campinggasten?

DINI: Het is een bedrijf, Rob. Ze willen overspoeld worden met gasten.

(GREGOR DOBBELSIN komt op en spreekt hen meteen aan.)

GREGOR: Nou, dat is toch niet helemaal waar, mevrouw. Ik heb liever dat het hier rustig en ordelijk blijft en dat gaat makkelijker wanneer er niet te veel gasten zijn. Ik wil natuurlijk goed voor ze allemaal kunnen zorgen. *(begint bloemen te sorteren en er een paar uit te gooien)* Ik denk dat ons geen-telefoon-geen-internetbeleid ook een rol speelt. Het trekt de juiste mensen aan en schrikt een hoop mensen af. De naam is trouwens Gregor Dobbelsin, ik ben de uitbater.

DINI: Aangenaam, wij zijn Dini en Rob Kuykenvanger. We kwamen hier voor het laatst... zo'n veertig jaar geleden, toen was u nog niet de vergunninghouder, natuurlijk.

GREGOR: Nou nee, het enige wat ik toen hield was de poep in mijn luier. Maar waarom bent u na al die tijd dan teruggekomen?

DINI: Ach, op een bepaald moment ligt er meer achter je dan voor je en dan wil je herinneringen ophalen.

GREGOR: Ennem... dan heeft u het nieuws over Lilliklaan dus bijgehouden de afgelopen jaren?

ROB: Ben je gek zeg, ik heb toch zeker ook niet bij gehouden wat er gebeurd is met alle mensen die ik zo lang geleden kende? Sorry, maar als ik dát zou moeten doen kwam ik niet toe aan luisteren naar al haar roddels over de burens.

DINI: Charmant, Rob. Wat hij natuurlijk bedoelt is dat we niet echt allemaal krantenknipsels over deze plek hebben verzameld om

samen wekelijks in te turen. Nee, het was meer een opwelling om hier weer eens heen te gaan. Ik zei tegen Rob: “We zijn op zoveel leuke plekjes geweest maar waar hadden we het nou eigenlijk het leukst? Lilliklaan, toch? Laten we eens terug gaan!”

ROB: Dus je snapt dat er toen geen houden meer aan was hè? Ik kon mijn portemonnee open trekken. Je prijzen vielen me trouwens reuze mee.

GREGOR: Ja, ik doe mijn best concurrerend te zijn en veel mensen denken nou eenmaal met hun beurs. Maar um, u hebt geen nieuwsberichten over ons gezien dus...?

ROB: Nee, had dat gemoeten dan? Is hier soms pas een moord gepleegd of wat? *(lacht en GREGOR lacht als een boer met kiespijn terug)*

GREGOR: Nee hoor, nee, nee, zeker niet... maar wat een naargeestig onderwerp, daar komt u niet voor. Nee, laat me u naar uw plaats wijzen, volgt u mij. *(beent weg, af op rechts, haalt nog een bloem weg naast het pad)*

ROB: Kan je iets langzamer lopen, mijn vrouw is niet zo snel meer sinds...

DINI: *(snauwend)* Rob, dat gaat hem niks aan! *(herpakt zich als ze de geschrokken ROB ziet)* Sorry, schat, dank je wel voor je bezorgdheid.

ROB: *(zuinig)* Hmja, nou, het is al goed.

GREGOR: Komt u?

(Het echtpaar loopt langzaam af op rechts. Wanneer ze weg zijn, komen er een jongedame en een jongeman sportief joggend op. Het zijn PHILIA en BASTIAAN.)

PHILIA: Hey, slome, je boft, we hebben de ingang al bereikt. *(blijft op de plaats joggen)* Ik geloof dat er schildpadden zijn die sneller bewegen dan jij.

BASTIAAN: Dat klopt, maar het is dan ook een stereotype dat alle schildpadden langzaam zijn. *(stopt met joggen)*

PHILIA: Blijf bewegen, je zit pas net goed in de verbranding, je begint nu pas calorieën te verbruiken.

BASTIAAN: *(gaat met tegenzin weer op de plaats joggen)* Dat doe ik anders dan jij, ik ben van de krachtsport en eiwitshakes. Joggen is sowieso een wij... vrouwending. Niet dat ik het niet

beter zou kunnen dan jij als ik me er echt toe zou zetten. Maar ik heb ook meer gewicht te verplaatsen, Philia, ik ben groter en zwaarder dan jij én spieren zijn zwaarder dan vet.

PHILIA: Noem je mij dik?

BASTIAAN: Nee, ik noem je Philia, Dick is een mannennaam.

PHILIA: *(gepikeerd)* Bástiaan! Noemde je mij dik of niet?

BASTIAAN: Alleen als een wandelende tak dik zou zijn. Lieverd, je bent al maanden bot en spier. Alle vetcellen die je niet verbrand had, moeten uit schaamte en gevoel er niet bij te horen uit je lichaam geëmigreerd zijn.

PHILIA: Mooi, zo hoort het ook. *(even stil en dan onzeker)* Het maakt me mooier, toch?

BASTIAAN: Ja, tuurlijk, supermooi. *(stopt met joggen)* Nou is het wel genoeg met al dat joggen, het is extra zwaar als je ook nog verhoord wordt door je vriendin. *(pufft even uit)* Je vindt mij ook mooier dan ik was, toch? Nu ik gespierder ben, strakker...?

PHILIA: Ja, maar je bierbuik moet nog weg. Je bent er écht nog niet. Ik ook niet, ik heb dan wel geen bierbuik maar ik heb nog wel een zwembandje dat weg moet. *(jogt nog wat fanatieker terwijl Bastiaan een shake uit zijn tas haalt en die leeg drinkt. Terwijl ze op de plaats jogt, ziet PHILIA een andere vrouw aan komen joggen, SYBELLE TRAP, zij komt bij hen staan, tussen PHILIA en BASTIAAN in. De dames hebben alleen oog voor elkaar en nemen elkaars verschijning van top tot teen op maar BASTIAAN kijkt naar hen beiden, met name naar SYBELLE.)*

SYBELLE: Hallo, ik ben Sybelle, zijn jullie ook gasten?

PHILIA: Ja, leuk zeg! Ik heet Philia en dat is mijn vriend Bastiaan. We zijn net gearriveerd. Rennend vanaf de fietsenstalling verderop.

SYBELLE: Oh ja, die is heel dichtbij, hier het bospad af toch? *(gaat fanatieker joggen)*

PHILIA: Niet die! *(gaat harder joggen)* De fietsenstalling bij het natuurgebied, verderop, drie kilometer hier vandaan. Maar dat is heel dichtbij ja.

SYBELLE: Te dichtbij. *(stopt met joggen en begint rek- en strekoefeningen te doen)* Élke ochtend wanneer ik ren, dat doe ik trouwens al om vijf uur, dan ren ik eerst vanaf de camping naar de DERDE fietsenstalling, vijf kilometer verder, laatste stuk

bergop, en dán ren ik terug... met een omweg. Dan begint het pas wat voor te stellen, vind ik.

PHILIA: *(gaat ook rek- en strekoefeningen doen)* Dat klinkt inderdaad heel goed. Thuis doe ik ook zoiets, maar dan ook steeds met tussenpauzes bij elk stoplicht - expres bij elk stoplicht - en dan kom ik thuis en ga ik nog even opdrukken.

SYBELLE: Oh ja? Hoe vaak? Ik schat je zo in als iemand die... tien keer opdrukt per keer? Zo ben ik zelf ooit begonnen maar ja, dat schiet toch eigenlijk niet zo op hè?

PHILIA: TOEVALLIG doe ik er tegenwoordig dertig. Nu ik ondertussen heel licht ben gaat dat extra makkelijk natuurlijk. Er zijn ook mensen *(houdt een betekenisvolle pauze)* die ondanks veel sporten nog steeds flink wat spek op hun billen moeten meetorsen, maar ik niet.

SYBELLE: *(valt stil en denkt even na)* Zulke mensen zijn niet alleen mooi maar ook nog eens, nog steeds, sexy. Er zijn óók mensen *(betekenisvolle stilte)* waar, ja, hoe moet je het zeggen? Het vrouwelijke toch echt wel van af is? Je kent ze vást wel: brede schouders, cupje A... helemaal geen kont meer. Zelig vind ik die. Ik bedoel: je doet het voor jezeeeeelf maar je wil toch ook niet het risico lopen dat je voor een mán wordt aangezien. Jij zal ook vast heeeel veel medelijden hebben met zulke types. *(richt zich nu tot BASTIAAN)* Je gunt die mannen toch ook wat als je een beetje ijdel bent, toch? *(draait zich weer naar PHILIA)* Nou Philia, succes met al je oefeningen en we zien elkaar vast snel weer. Misschien wel bij die verre fietsenstalling, bovenaan de heuvel? Sportieve groet, zoals sommigen dan zeggen, dag! *(rent snel af op rechts, PHILIA kijkt haar zuur na)*

BASTIAAN: Zag ik nou dubbel of stond je nou voor een lachspiegel? Wow!

PHILIA: *(bits)* Wow? Wat nou 'wow'? Jij vond haar wel lekker zeker?! Lekker gek ook, hm?!

BASTIAAN: Wow zeg! Ik bedoel... 'wow' is niet per se goedkeurend hè? Ik wist gewoon niet wat ik meemaakte. Ze is echt net jou... *(ziet haar blik)* maar dan op een slechte manier. Een beetje jouw slechte dubbelganger, zoiets.

PHILIA: En met een kónt zeker?! D'r dubbelgangers zitten boven d'r dijen. Pfft, wat een arrogante bitch. Die vreet elke ochtend denk ik twee citroenen op voordat ze gaat rennen, met schil en al.

(gemeen stemmetje) OM 5 UUR! BERGOP!

(GREGOR komt op.)

GREGOR: Nou, opbergen doe ik niet zo vroeg hoor, maar tussen zeven en negen kan u op me rekenen. Ik ben Gregor Dobbelsin, de campinghouder. Omdat ik van mijn camping hou, haha. (*het grapje valt dood*) Ahum, wel, goed dan, u bent denk ik het echtpaar Tak?

BASTIAAN: We zijn geen man en vrouw, maar ik ben wel de Takman, zou je kunnen zeggen.

PHILIA: Oh ja? En dan ben ik zeker het Takkenwif?

BASTIAAN: (*echt verbaasd en een beetje geschokt*) Wow... ik bedoel, nou, babe... rustig aan, ik ging dat echt niet zeggen. Waar zie je me voor aan? Serieus...

PHILIA: Sorry... het komt door die Sybelle...

GREGOR: Leuke vrouw, u hebt haar al ontmoet? Ze lijkt me hetzelfde soort dame als u, misschien kan u wel vriendinnen worden?

PHILIA: (*stilletjes*) Als ze in een kist ligt misschien...

BASTIAAN: (*sussend*) Wie weet, wie weet! We zijn blij dat we hier op deze mooie camping zijn met zoveel paden en ook een flinke fitnesszaal, begreep ik? Ik begreep wel dat precies een jaar geleden alleen niet iedereen hier zo fit was...?

GREGOR: (*defensief*) Hoezo?

BASTIAAN: Nou, vorig jaar is hier toch iets geks gebeurd... dat niet is opgelost...?

GREGOR: Oh, dat... ja, vorig jaar is er helaas iemand in een greppel verdronken. Heel sneu verhaal. Ongelukjes zitten in kleine hoekjes... zeker in een bos. Nare zaak...

BASTIAAN: Vooral omdat die persoon - een man toch? - zo gevallen was dat er een puntige tak uit zijn rug stak. Die moet hij na zijn verdrinking nog eens in zijn eigen rug gejaast hebben. (*GREGOR valt stil*) Maar dat is allemaal lang geleden inmiddels, ik snap dat zulke vervelende zaken kunnen gebeuren en de moordenaar is blijkbaar niet blijven hangen. We hebben gewoon zin in ons verblijf hier en het verleden is het verleden. Fijn dat we hier zijn, we zullen maar eens gaan kijken of er behalve die Sybelle nog een beetje gezellige mensen te vinden zijn. Tot de volgende keer

meneer Dobbelsin!

(BASTIAAN en PHILIA af. GREGOR blijft stil en een beetje bezorgd achter. Als ze weg zijn, kijkt hij wat onzeker om zich heen.)

GREGOR: Alweer een jaar geleden, ja. Verdikkeme...

Scène 3

(We zien een klaptafeltje met enkele klapstoeltjes eromheen. Twee van de stoeltjes worden bezet door het echtpaar De Graaf, RAYMOND en JANNA. Ze hebben de tafel vol staan met vette hapjes en flesjes bier. Ze zien er tevreden uit en onverzorgd. Zij leest een roddelblad, hij kijkt voor zich uit. Er wordt niks gezegd maar naarmate we hen langer zien, wordt RAYMOND steeds onrustiger, tot hij uiteindelijk op de tafel slaat en zijn mond open trekt. JANNA kijkt er nauwelijks van op.)

RAYMOND: Ik mis verdorie mijn peuken!

JANNA: Ik mis mijn eerste vriendje ook wel eens maar dat roep ik ook niet keihard.

RAYMOND: *(tikt met zijn vingers op de tafel, duidelijk geërgerd)* Ik had nooit moeten stoppen.

JANNA: Ja joh, nicotinegeur is helemaal in de mode. Vent, hou op: je wilde zelf ook stoppen. Ik hoor het je nog zeggen: ik wil stoppen voordat het mij stopt. Je doet het echt heel goed, schat, hou nou maar vol en voor je het weet ben je er echt vanaf. *(staat op en praat lief tegen hem)* Ik wil ook niet van jou af, elke sigaret die je niet neemt is tien minuten meer tijd samen.

RAYMOND: Hmm. Nou goed dan. Maar ik vind het wel echt bagger zo. Ik mis gewoon wat tussen mijn vingers en in mijn mond.

JANNA: Hier heb je wat! *(gaat op zijn schoot zitten en kust hem)* Je proeft echt al veel beter nu je niet meer rookt, knuffelzwijntje. *(ze kroelen)*

(SYBELLE komt langs rennen en kijkt even walgend naar hen. Dan komen ROB en DINI aan met nordic walking-stokken. Ze zijn een beetje verbaasd door het gekroel.)

DINI: Pfft, het is warm hier zeg! Mogen we hier even uitpuffen?

ROB: Ik weet niet of het hier veel koeler is.

JANNA: *(verschrikt)* Nou, we waren zelf net aan het opwarmen... maar kom er maar bij dan. Gezellig!

RAYMOND: Ja, je komt net op tijd, ze had me al bijna verkracht. *(pijnlijke stilte waarin RAYMOND opstaat en ROB en DINI richting de tafel duwt)* Ga zitten vent en neem je wijffie mee. Wie zijn jullie? Ik ben Raymond en dit is Janna. Onze vriend Dirk komt

zo ook bij ons zitten, maken we het gezellig samen.

ROB: Wij zijn Rob en Dini.

RAYMOND: Nee, die niet, maar hoe heet ze dan? *(vette lach die niet beantwoord wordt)* Geintje joh, biertje?

ROB: Nee, bedankt, hebt u een wijntje?

RAYMOND: Zogauw ik dat kasteeltje in Frankrijk heb wel.

DINI: Oh sorry, als u het niet heeft dan...

JANNA: Hij is gewoon een gierigaard, eej, Raymond, we hebben alle tijd, loop je effe langs het winkeltje voor een leuk flesje wijn?

(Hij heeft er duidelijk geen zin in maar na aandringen van JANNA doet hij het toch, RAYMOND af op rechts.)

ROB: Nee, dat is écht niet nodig hoor...

JANNA: Jawel, hij moet maar een beetje gastvrij zijn. *(naar DINI)* Drink jij ook wijn of liever wat anders?

DINI: Ik drink meestal groene thee...

JANNA: Echt, schat? RAY, HAAL JE OOK WAT GROENE THEE?

RAYMOND: *(vanuit de coulissen)* In het slappe-drankjesschap toch?

JANNA: Ray!

ROB: We drinken thee en wijn omdat het gezonder is...

JANNA: Dan wat?

ROB: *(licht smalend)* Dan bier en frisdrank.

JANNA: Dat zal best, ook geen chips dan? *(trekt de chips op de tafel weg van de gasten en neemt zelf prominent een chipsschaal op schoot)*

DINI: Nou ja... Um, is het de eerste keer hier voor jullie? Voor ons niet maar de laatste keer was lán g geleden, toen we net samen waren.

JANNA: Nee, eerste keer, lekker plekje hier. We zijn nog maar vier jaar samen ook, daarvoor hadden we een ander. Maar het is hier echt heel lekker dus: je hoeft bijna niet van je plek af te gaan. Je mossel kan lekker vastgroeien aan de bodem, Dini! *(vette lach en ongemakkelijke stilte)*

ROB: Misschien wel grappig om te weten dat ik gynaecoloog ben...

JANNA: Dat vind ik altijd zo'n duur woord voor wat toch een beetje

een viespeuk is.

ROB: Het máákt je geen viespeuk! Als gynaecoloog help je mensen met échte problemen, hele intieme problemen zoals...

DINI: (*kapt hem af*) Ik vind het ook altijd een beetje een gek idee hoor. Maar ik vertrouw Rob volledig en ik weet dat hij superinteger is. Hij doet dit om mensen te helpen. (*JANNA kijkt sceptisch naar ze maar zegt niks*) Maar ja, ik hoef echt niet te horen wat hij op zijn werk allemaal meemaakt hoor, haha. Zelf ben ik trouwens mondhygiëniste.

JANNA: Dus jullie werken allebei aan de binnenkant, zeg maar? Tegelijk ook? (*zeer ongemakkelijke stilte*) Sorry schatten, ik moet niet zo flauw doen. Ik ben echt een lieverd hoor, maar ja, ik zég gewoon alles, flap er alles uit, zo ben ik gewoon en daar moeten mensen maar mee dealen.

DINI: Oké... dus wat doen jullie?

JANNA: Ik ben van het huishoudelijke leven en hij is vuilnisman. We doen allemaal iets met schoonmaken dus.

ROB: Toch in ieder geval wanneer we werken. Thuis... of op vakantie... is het misschien een ander verhaal?

DINI: Um, weet jij misschien iets van waarom deze locatie in het nieuws zou zijn geweest? De uitbater deed er zo raar over...

JANNA: Nee, geen idee. Wij kijken nooit naar reviews of zoiets, er zijn zoveel gekken die van alles zeggen. En op je telefoon kan je het niet opzoeken hier hè? Geen internet. Beter trouwens, al die updates van stomme mensen die stomme dingen doen. Ik mis alleen wel de *juice* maar ja.

ROB: Ik merk nu pas hoe vaak ik uit het niks naar mijn telefoon wil grijpen, heel schokkend eigenlijk...

JANNA: Dan kan je haar weer eens wat vaker erbij pakken en een beetje schokken hè?

(*ongemakkelijke stilte*)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

TONEEL
UITGEVERIJ **INK**

“Samenspelen” is ons motto